Валеше като из ведро. В мократа трева весело подскачаха жабки, но мечето Рики гледаше проливния дъжд намусено. То никак не обичаше водата, дори не обичаше да се мие, затова се чудеше как да се прибере от училище, без да се намокри.

Изведнъж видя приятеля си Зайко, който вървеше с чадър в ръка.

Чадърът беше нов, голям и червен и Зайко беше горд, че има такъв чадър.

Рики изтича към зайчето:

– Добре, че те срещнах, Зайко! Какъв дъжд, а? Може ли да повървим заедно? Не се притеснявай, аз ще нося чадъра, защото съм по-висок и по-силен от тебе.

